

Kaniner har hållits som husdjur i Sverige åtminstone sedan 1500-talet. Svenska lantraskaniner har för köttets skull funnits över stora delar av Sverige som en del i självhushållet. Vid 1900-talets mitt slutade man allmänt att hålla kaniner på gårdarna. Kaniner blev antingen rena sällskaps- eller utställningsdjur eller kött- och pälsdjur i storproduktion. I båda fallen satsade man på importerade raser med likriktat utseende.

På 1960-talet trodde de flesta kaninintresserade att den svenska lantraskaninen var utdöd. Den fanns dock kvar på Gotland. Därför kallas rasen numera för gotlandskanin. Gotlandskaninen är således en lokal rest av den gamla svenska lantraskaninen. Mellerudskanin är en annan sådan rest som uppmärksammas och där bevarandearbete bedrivs på samma sätt som för gotlandskanin.

Det finns några raser utöver gotlands- och mellerudskanin som är svenska: Svensk Pälskanin, Orange, Örestad och Isabella. Rasen Vit lant klassas som en dansk ras. Sveriges Kaninavelsförningars Riksförbund, www.skaf.info, ansvarar för alla raser utom Gotlandskanin och Mellerudskanin. För dem ansvarar Föreningen Gotlandskaninen, www.gotlandskaninen.se.

Utöver de svenska raserna finns en lång rad av internationella kaninraser. En del är utpräglade produktionsraser, andra rena utställningsraser. Speciella raser producerar angoraull. Sök vidare på exempelvis www.skaf.info.